

Зазначимо, що формування інноваційного потенціалу системи управління відбувається не лише під впливом внутрішніх, але і зовнішніх чинників. Окремо взяті складові інноваційного потенціалу одночасно являються складовими інших потенціалів.

Запропонований нами підхід до розуміння сутності та складових інноваційного потенціалу системи управління можна використовувати в рамках реалізації процесно-структурованого підходу в управлінні, як нової парадигми побудови системи менеджменту.

1. Мартюшева Л.С., Калишенко В.О. Інноваційний потенціал підприємства як об'єкт економічного дослідження. – 2002. – №10. С. 61-66. 2. Верба В.А. Методичні рекомендації з оцінки інноваційного потенціалу підприємства // 2003. – №3. – С. 22-31

А.В. Козак

студ. групи МЗД-42

Науковий керівник – асист. каф. ММП Логвиненко Ю.Л.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Інновації – це складний економічний та організаційний процес, який полягає у виникненні ідеї нового, до цього неіснуючого продукту, а також втілення її у життя з метою подальшого отримання прибутку. Інновація реалізується за допомогою таких інструментів як інтелект, креативність підприємців (або їхніх працівників), наука та техніка, новітні технології, залучення інвестицій та маркетингових досліджень [1, с.67].

Інновації, інноваційна система, а також їхній безпосередній розвиток на сьогодні є важливим критерієм в оцінці загального соціального та економічного стану будь-якої країни. На шляху впровадження інновацій Україну спіткає безліч проблем.

Найпершою (корінною) з таких проблем можна вважати неправильне розуміння самого поняття «інновація». Хибно вважати, що інновації – це, насамперед, похідна від науки, а розвиток науки – це головна запорука ефективного розвитку інноваційного процесу. Згадаймо, наприклад, такий винахід як пеніцилін. А. Флемінг випадково залишив пробірку з бактеріями стафілококу без нагляду на декілька діб, таким чином в пробірці з'явилася цвіль, яка, як потім з'ясувалося, стала інно-

вацією, що змінила не тільки медицину, але й врятувала незлічену кількість людських життів. Ще одним яскравим прикладом може слугувати найдорожчий бренд світу 2006-2010рр. «The Coca-Cola Company». Як відомо фармацевт Джон Пембертон в 1886р. готував мікстуру з листя коки і африканських горіхів кола, які володіють тонізуючими властивостями. Цю мікстуру продавали лише в аптеках. Незабаром продавці однієї з аптек стали змішувати сироп з газованою водою. Саме так і виникла кола-кола. Таких прикладів можна наводити безліч, проте, як бачимо, для появи інновації не завжди потрібна тісна співпраця з наукою, оскільки здебільшого інновація – це щось непередбачуване та нове. Слід зазначити, що також хибним є твердження, що наука ніяк не причетна до інноваційного процесу, оскільки на певному етапі вона потрібна для реалізації ідеї інновації. Так, наприклад, поява пеніциліну зумовила подальші наукові дослідження в області антибіотиків.

Ще однією проблемою розвитку національної інноваційної системи можна вважати низьку підприємницьку активність, оскільки саме підприємці є ключовими суб'єктами, від яких залежить перетворення нових ідей в товари чи послуги, що користуватимуться попитом серед споживачів. Проблема полягає в тому, що українські підприємці не мають достатнього досвіду та знань для перетворення ідеї у готовий, а головне необхідний ринку товар.

Серед визначальних факторів, що йдуть поруч з інноваціями та підприємницькою діяльністю, можна виокремити маркетингові дослідження. Нерідко виникають ситуації, коли інноваційний продукт не має попиту, тобто нововведення відбулося, але залишилося без уваги споживача. Тому часто постає проблема щодо низького рівня якості маркетингової діяльності вітчизняних підприємств, що перешкоджає з'ясуванню питання, які саме інновації потрібні, або як у випадку з компанією «Coca-Cola»: «Як довести споживачам, що це їм потрібно?» [2, с. 30-34].

На етапі розробки і первинного перетворення ідеї у реальність виникає наступна проблема – недостатнє фінансування інноваційної діяльності. Це можна пояснити тим, що вкладення коштів у інноваційну діяльність є досить ризиковим, а тому інвестори не завжди активно беруться фінансувати проекти, які обіцяють бути інноваційними. Тому найчастіше важко попередньо спрогнозувати яким чином зреагує суспільство на появу інновації [3, с. 26-28].

Отже, виникає питання: "Як подолати ці проблеми на шляху створення та впровадження інновації в Україні?" Доцільно буде запропонувати такі шляхи вирішення:

- залучати на підприємства України персонал, що володіє креативним мисленням, ефективно мотивувати працівників до пошуку нових ідей, надавати можливість вільно висловлювати свою думку та брати участь в управлінні підприємством та інноваційною діяльністю зокрема;
- сприяти розвитку відділів маркетингу вітчизняних підприємств з метою дослідження перспективних напрямків розвитку інноваційної діяльності та формування інноваційного продукту як її результату;
- застосовувати венчурне фінансування, оскільки саме цей вид фінансування спрямований на підтримку компаній з новими ідеями і є найбільш вигідним та безпечним.

1. Будкін В. *Інноваційна модель розвитку національних економік* / Будкін В. // *Економіка України*. – 2010. – №6. – С. 67–78. 2. Бубенко П. *Чому гальмуються інноваційні процеси в Україні?* / П. Бубенко, В. Гусев // *Економіка України*. – 2009. – №6. – С. 30-38. 3. Власова І. В. *Особливості венчурного фінансування розвитку інноваційної сфери в Україні* / І. В. Власова // *Проблеми науки*. – 2009. – №7.

Р.П. Кошовський

студ. групи СЕ-41

Науковий керівник – к. е. н., доц. каф. ММП Босак А.О.

ФЕНОМЕН ЗОЛОТА: ПЕРЕОЦІНЕНИЙ АКТИВ ЧИ ЗАСІБ ЗМЕНШЕННЯ РИЗИКІВ?

Сучасний стан світової економіки характеризується парадоксальною динамікою розвитку ринків основних інвестиційних товарів. За останні 3-5 років існуючі теорії міжнародної торгівлі перестали відповідати на запитання щодо доцільності інвестицій у біржові товари, спекулятивні активи, предмети праці тощо. Ціни на дорогоцінні метали, включаючи золото, завжди відображали очікування і темпи розвитку світової економіки. Однак минулі роки доводять, що вартість золота, є переважно спекулятивною і свідчить радше про задоволення тих чи інших інтересів певних крупних гравців.

Тоді чим же ж виступає золото для інвесторів на даний час? Чи є у нього перспективи подальшого росту в ціні як одного з найпопуляр-